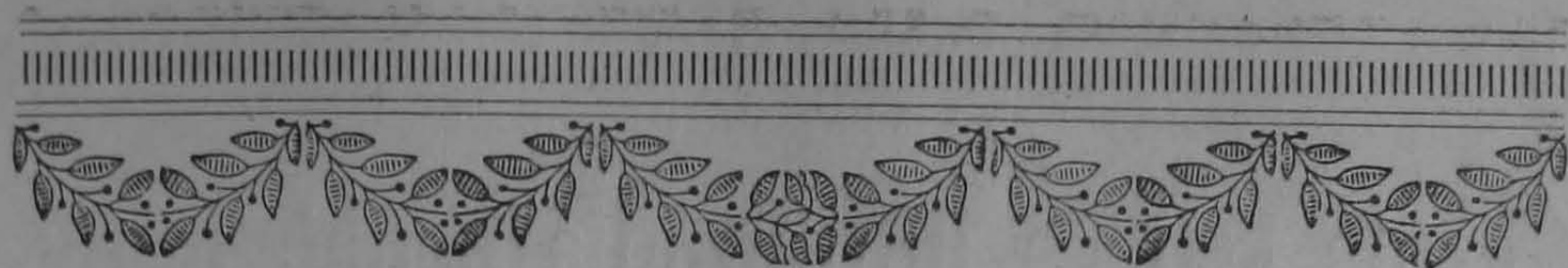

VALLÁSOSSÁG.

Valásosság.

Az élet küzdelmeiben és csalódásaiban egyedüli vigaszt és reményt: a vallás és az Istenbe vetett bizalom nyújt.

Aki vallásában nem hisz és nem bizik Istenben, az elveszti minden reményét, elcsügged, elveszti csakhamar életkedvét is, mind alább süllyed az érzéketlenség levegőjében, míg lassan, fokozatosan elzüllik, elpusztul.

A vallásos ember ellenben bizik Istenben, erős a hite, hogy az, aki mindenkire gondot visel őt sem hagyja el.

Ezekben a lélek mélyére ható szavakban rejlő igazságot mindenkinek

éreznie kell és ne mondja senki, hogy unalmas és felesleges dolgot művel a katona, mikor a vallásossággal, a hittel foglalkozik.

Kinek van legnagyobb szüksége az Istenben való hitre, a vallás törvényeihez való ragaszkodásra, ha nem annak, akire a világtörvények fokozottabb, szigorubb köteleességet rónak, mint a közönség nagy tömegére, akinek hivatásánál fogva mindenben jó példával kell járni embertársai előtt, a kinek rendes foglalkozásához tartozik a veszéllyel szembe nézni, a halállal dacolni, megalkudni, tisztában lenni a mulandóság eszméjével?

Az emberi szív gyarló. Erősíteni, aczélozni kell, hogy hozzá szoktassuk az élet zivataraihoz; edzeni kell szívünket folytonosan, hogy válságos pillanatokban helyén legyen: katonához, csendőrhöz méltó erőt, vitézséget fejt-

sen ki a halál veszélyben, igaz maradjon a kísértésekben, nemesen érző a könnyörületben.

Ezt pedig egyedül a vallás, a hit adhatja nekünk; egyedül a hitnek van az a csodás, varázshatása a szivvre, a mely azt nyugodtá, erőssé, igazzá és nemesen érzővé teszi.

Azért nem fölösleges és ne legyen unalmas a csendőrnek soha a hitről elmélkedni. Egy jeles szónok mondja: »Sajnosan tévednénk, akik polgári ére nyeket várnánk az emberektől vallásosság nélkül, mert aki elég lelketlen arra, hogy Isten törvényeit megvesse, nem fogja az tiszteletben tartani soha, de soha a hazai törvényeket sem.«

A vallásban rejlik a legmagasabb költészet: a magasztos képzelet és minden nemes érzelem kútforrása a hit.

Az önmegtágadás és az engedelmesség, ezen két sarkalatos katonai

erény gyakorlata a vallásban gyökerezik: »A legbátrabb is térdet hajtson a Mindenható előtt.«

A mai kor a realizmus kora. A nemes érzelmeket és férfias erényeket rohamosan megtámadó gondolkozásmód divattá akarják tenni a felekezetenküliséget, a vallástalanságot. Azért, ha valamikor, úgy most van szükség arra, hogy a csendőr lelkében ápolja a mindnyájunk sorsát kezében tartó, a jutalmazó és büntető Isten iránti hitet.

A ki vallástalan, annak már előbb erkölcssei is megromlottak. Legyen tudása világra szóló, erkölcsileg megbízhatatlan marad s nagy tudománya áldástalan marad az emberiségre, ő maga pedig akkor tér vissza az Istenség tudatához, akkor érzi a lélek valódi fönségét, midőn az itt hagyni készülő gyarló földi hüvelyét, hogy egyesüljön alkotójával. És ezek megrázó pillanatok. Egy

atheista (istentagadó) utolsó perczei, ha módjában nem volt kibékülni, visszatérni a mindenség urához, örökre emlékezetében maradnak környezetének. A világhírű bölcész és íróról, az atheista Voltaire haláláról tudjuk, hogy midőn Istenhez visszatérni akart és nem volt pap, aki ellássa lelki vigaszszal, teljesen kétségbe esett s akik halálküzdelmének szemtanúi voltak, a legborzasztóbb látványt őrizték meg egész életükön át. »Elhagyott Isten és az emberek!« ezen kétségbeesett kiáltással vált meg az élettől. Mennyire ellentéte ennek Laudon, a híres hadvezér utolsó pillanata, aki ezen szavakkal hunyta le örök álmra szemét. »Mindenkor csak arra törekedtem, hogy becsületes emberhez és jó keresztényhez méltó életet éljek, azért nyugodtan halok meg.«

A magyar történelem egyik legnagyobb hőse, a dicső emlékü Hunyady

Jánosnak hitéhez való ragaszkodása, vallásossága példaszerű volt. Legjobb barátja és a csaták mezején hű kísérője — Kapisztrán János szerzetes — zászló helyett a keresztet, a megváltó jelvényét emelte magasra a hadsorok előtt; és e jel erejével verte a magyar harmincz csatán át a pogányt. Eugén herczeg, a török által rettegett hadvezér, Radeczky az olasz csataterék hőse, — emlékeztetek maradtak ájtatosságukról s ez mind azt bizonyítja, hogy az Istenbe vetett hittel, bizalommal eltelve, növekszik erőnk, bátorságunk, azzal győzünk az akadályokon, alkotunk nagyot és maradandót.

Magyarország egyike a legvallásosabb, a legvallástisztelőbb országoknak. Mondhatnók, hogy létalapját hazánk ezeréves fennállásának az Istenhez, a hithez való ragaszkodás képezi.

Dicsőségesen uralkodó királyunk,

a Legfelsőbb Hadur, a legmagasztosabb példát mutatja e téren alattvalóinak. Ő képviseli azt a megdönthetetlen erőt, a melynek gyökere a hitben, a vallásosságban van elrejtve és onnan fejlődik nemzetek, népek hatalmas fenntartójává.

Nehéz feladatokat ró a csendőrré hivatása. És e megpróbáltatásokkal teli életpályát jól nem töltheti be más, mint aki emberi voltának és magasabb rendeltetésének tudatában a Mindenhatóba vetett igaz hit erejével győzi le a kétkedést, a csüggedés gyengeségeit és a csábítás okozta megpróbáltatásokat.

